

**Στρογγυλό Τραπέζι “Τουρισμός και επώνυμο ελληνικό κρασί : μία
σχέση αμοιβαίου οφέλους”**

Συνέδριο IMIC 2011

Πέμπτη 3 Φεβρουαρίου, Μέγαρο Μουσικής Αθηνών

Αγαπητοί φίλοι του τουρισμού και του επώνυμου ελληνικού κρασιού,

Θα ήθελα να σας καλωσορίσω στο Στρογγυλό Τραπέζι “Τουρισμός και επώνυμο ελληνικό κρασί : μία σχέση αμοιβαίου οφέλους”.

Είναι μεγάλη μας χαρά που βρίσκεται ανάμεσά μας ο Υπουργός Πολιτισμού & Τουρισμού κ. Παύλος Γερούλανος, γεγονός που δείχνει το έμπρακτο ενδιαφέρον του για το πολύ σημαντικό ζήτημα των συνεργιών μεταξύ τουρισμού και επώνυμου ελληνικού κρασιού, μεταξύ τριτογενούς και πρωτογενούς τομέα, που θα συζητήσουμε σήμερα.

Όταν ο κ. Κωνσταντινίδης, διοργανωτής των συνεδρίων IMIC απευθύνθηκε προ καιρού σε εμένα με την διάθεση να συνεργαστούμε, και τον ευχαριστώ θερμά γι'αυτό, του πρότεινα, χωρίς δεύτερη σκέψη, τη διοργάνωση μιας συζήτησης για τον τουρισμό και το επώνυμο ελληνικό κρασί, με στόχο μια πιο συστηματική συνεργασία.

Η έλλειψη δεύτερης σκέψης ως προς το θέμα που θα συζητούσαμε σήμερα δεν οφείλεται μόνο στο προφανές, ότι δηλαδή συνδυάζει τις τρεις βασικές

μου ιδιότητες : της δημοσιογράφου που έχει ταξιδέψει στους δρόμους του ελληνικού κρασιού, της εισηγήτριας του Κοινοβουλευτικού Τομέα Εργασίας (ΚΤΕ) Τουρισμού και της Πρέσβειρας του Επώνυμου Ελληνικού Κρασιού, τίτλο που είχα την τιμή να μου απονεμηθεί πρόσφατα από την Εθνική Διεπαγγελματική Οργάνωση Αμπέλου & Οίνου (ΕΔΟΑΟ).

Η επιλογή του θέματος αυτού, αν θέλετε, “προδίδει” και μία βασική προσωπική και πολιτική μου πλέον πεποίθηση. Είμαι “φανατικός οπαδός” των συνεργιών και ακόμα περισσότερο όταν πρόκειται για συνέργειες μεταξύ του πρωτογενούς και του τριτογενούς τομέα. Θεωρώ ότι η συστηματική, συντονισμένη και θεσμικά πλαισιωμένη συνεργασία μεταξύ των δύο αυτών “κόσμων”, της γεωργίας και του τουρισμού, αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους, αν όχι τον σημαντικότερο, αναπτυξιακό στόχο, με ανυπολόγιστη προστιθέμενη αξία και για τις δύο πλευρές και ασφαλώς για τη χώρα.

Η χρονική συγκυρία είναι ιδανική. Διανύουμε μία περίοδο όπου τόσο ο αγροτικός όσο και ο τουριστικός κόσμος βρίσκονται σε αναζήτηση διεξόδων.

Πρόσφατα διάβαζα ότι το ποσοστό του ενεργού αγροτικού πληθυσμού στην Ελλάδα έχει αυξηθεί σημαντικά τα τελευταία χρόνια, ότι είναι μάλιστα το υψηλότερο στις χώρες της ευρωζώνης και ότι εάν η αυξητική αυτή τάση συνεχιστεί, χωρίς όμως παράλληλα να διευκολυνθεί η διάθεση των προϊόντων, τότε οι πιέσεις στο αγροτικό εισόδημα θα ενταθούν και οι

συνέπειες θα είναι ιδιαίτερα βαριές για τον αγροτικό κόσμο.

Από την πλευρά του τουρισμού, οι τάσεις στην παγκόσμια αγορά μιλούν για αυξημένη ζήτηση σε διαφοροποιημένα προϊόντα με ισχυρή ταυτότητα και τοπικό χαρακτήρα. Ο σύγχρονος επισκέπτης αναζητά αυθεντικές εμπειρίες, αυθεντικά τοπία, αυθεντικούς ανθρώπους με τους οποίους επιθυμεί να συναναστραφεί, να γευτεί τα προϊόντα της γης τους, να γνωρίσει τον πολιτισμό τους, τα ήθη και τα έθιμά τους.

Το Υπουργείο Πολιτισμού & Τουρισμού, αναγνωρίζοντας αυτή την πραγματικότητα, σε μία προσπάθεια να εμπλουτίσει το τουριστικό μας προϊόν, επεξεργάζεται νομοσχέδιο για τον τουρισμό υπαίθρου. Περιμένουμε να τον εισηγηθούμε με ανυπομονησία.

Η εξίσωση, λοιπόν, είναι απλή. Γεωργία + Τουρισμός = Αμοιβαίο Όφελος, σύμφωνα και με τον υπότιτλο που επιλέξαμε να δώσουμε στο σημερινό Στρογγυλό Τραπέζι. Ο τουρισμός μπορεί να δώσει μία ουσιαστική διέξοδο στην διάθεση της αγροτικής παραγωγής και η αξιοποίηση της αγροτικής παραγωγής μπορεί να συμβάλλει καταλυτικά στην δημιουργία ενός ποιοτικού και σύγχρονου (αλλά με διαχρονική αξία) τουριστικού προϊόντος.

Επιλέξαμε, όμως, να ξεκινήσουμε αυτή την προσπάθεια επαφής μεταξύ των δύο κόσμων, ξεκινώντας από ένα πολύ ιδιαίτερο προϊόν. Το κρασί.

Έλεγα στην πρώτη ομιλία μου ως Πρέσβειρα του Επώνυμου Ελληνικού Κρασιού και επιτρέψτε μου να το επαναλάβω, γιατί σχετίζεται άμεσα με τη σημερινή συζήτηση :

“Το κρασί, δεν είναι απλά ένα συνοδευτικό γευμάτων που “ευφραίνει καρδίαν”, αλλά το υπέρτατο σύμβολο της ελληνικής γης. Ένα προϊόν που στην εποχή της απόλυτης εξειδίκευσης και της ανάδειξης των ελάχιστων συστατικών, αναδεικνύει τη ξεχασμένη σημασία της επανασύνδεσης, της συνέργειας.

Κι αυτό γιατί σε κάθε γουλιά κρασιού, εμπεριέχεται η γη, το κλί(η)μα, το τοπίο, το χώμα, τα αποτελέσματα των ανθρώπινων επιλογών. Σε κάθε γουλιά, κρύβεται ο μόχθος του αμπελουργού, το φιλότιμο, η αέναη μάχη του ανθρώπου με τα φυσικά φαινόμενα. Σε κάθε γουλιά, αναφαίνεται το πάθος, η εμπειρία, το ταλέντο, η έμπνευση, η επιμονή του οινολόγου. Και κάθε συνειδητή γουλιά, προσφέρει στον καταναλωτή συγκινήσεις, ξυπνάει μνήμες και γεννάει επιθυμίες”.

Επιθυμούμε, λοιπόν, σήμερα να τοποθετήσουμε το κρασί, και παρακαλούμε κ. Κεφαλογιάννη να μην παρεξηγηθεί το λάδι, στην αιχμή της προσπάθειας συνεργασίας πρωτογενούς και τριτογενούς τομέα για έναν ακόμη λόγο. Όλοι μας γνωρίζουμε ότι η απόλαυση του κρασιού απογειώνεται όταν συνοδεύεται από εκλεκτά τοπικά εδέσματα. Θέλω να πω ότι η υπόθεση “κρασί” σχετίζεται άμεσα με την υπόθεση “γαστρονομία”. Συνεπώς, η ενίσχυση των συνεργιών μεταξύ του αμπελοοινικού και του τουριστικού τομέα, μπορεί, ταυτόχρονα, και

οφείλει, να συμπαρασύρει και να απογειώσει μία σειρά από τοπικά προϊόντα.

Στο σημείο αυτό, όμως, πρέπει να κάνω μία σημαντική διευκρίνηση. Μιλώντας για κρασί, αναφέρομαι στο επώνυμο ελληνικό κρασί, δηλαδή σε ένα κρασί με ποιότητα, ταυτότητα και δυναμική που αποτελεί ομαδικό έργο εμπνευσμένων “δημιουργών”. Γιατί περί δημιουργών πρόκειται. Οι άνθρωποι του επώνυμου ελληνικού κρασιού, αρκετοί από τους οποίους βρίσκονται ανάμεσά μας σήμερα, έχουν μοχθήσει, έχουν πραγματοποιήσει ποιοτικά άλματα, έχουν στρατηγικό πλάνο και σήμερα είναι σε θέση να διεκδικήσουν ομαδικά και συντονισμένα μία ισότιμη θέση στη διεθνή αγορά οίνου. Χρειάζονται, όμως και την υποστήριξη των ανθρώπων του τουρισμού σε αυτή τους την προσπάθεια. Και γι'αυτό είμαστε εδώ.

Και επειδή πάντοτε τα παραδείγματα μας βοηθούν να σχηματίσουμε μία εικόνα του στόχου που θέλουμε να πετύχουμε, επιτρέψτε μου να σταθώ σε έναν πρωτεργάτη, στην αξιόλογη πρωτοβουλία της Aegean Airlines **“Γνωρίστε το ελληνικό κρασί”**. Από τον Δεκέμβριο του 2009, οι επιβάτες της Business Class στις πτήσεις εξωτερικού αλλά και οι επισκέπτες των Business Lounges σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη και Λάρνακα έχουν την ευκαιρία να δοκιμάσουν μια σειρά από Ελληνικούς οίνους, αυστηρά επιλεγμένους από τον Master of Wine κ. Κωνσταντίνο Λαζαράκη. Οι επιλογές αλλάζουν τέσσερις φορές τον χρόνο, ενώ η δράση υποστηρίζεται από πληροφοριακό υλικό στα lounges, στο περιοδικό Blue, με παρουσίαση στο site της εταιρείας καθώς και με την οινική εκπαίδευση των πληρωμάτων καμπίνας. Να σημειώσω ότι η πρωτοβουλία αυτή,

συνδυάζεται και με το πρόγραμμα “**Ανακαλύψτε την ελληνική κουζίνα**”, στην οποία συμμετείχει και ο κ. Χατζηγιαννάκης που βρίσκεται κοντά μας, στο πλαίσιο της οποίας ο ταξιδιώτης της Business Class εξωτερικού και εσωτερικού απολαμβάνει γεύματα εμπνευσμένα από ελληνικές παραδοσιακές συνταγές.

Για ποιον λόγο η Aegean επέλεξε να κάνει μία τέτοια κίνηση; Προφανώς, όχι για κάποιον οικονομικό όφελος. Το κάνει για το prestige, και τα εκατοντάδες σχόλια επιβατών το αποδεικνύουν, για την προστιθέμενη αξία που απέκτησε το προϊόν της.

Νομίζω ότι τέτοιου είδους πρωτοβουλίες μας επιτρέπουν να σχηματίσουμε μία ολοκληρωμένη εικόνα του τι θα σήμαινε μία επιτυχημένη συνεργασία τουρισμού και επώνυμου ελληνικού κρασιού.

Πριν κλείσω, θα ήθελα να κάνω και μία σύντομη αναφορά στην περίπτωση του οινοτουρισμού, για τον οποίο Κύριε Υπουργέ, περιμένουμε τις αναγκαίες σοβαρές θεσμικές ρυθμίσεις στο πλαίσιο της νομοθετικής σας πρωτοβουλίας για τον Τουρισμό Υπαίθρου. Οι συνθήκες είναι ώριμες και οι φορείς των οινοποιών έχουν και θέληση και σχέδιο. Το 2008, πραγματοποιήθηκε στη Λήμνο το 1ο συνέδριο οινοτουρισμού, από το οποίο προέκυψαν πολύ συγκεκριμένες θέσεις και προτάσεις. Θα ήθελα να σταθώ ειδικά στην εισήγηση του Γιάννη Μπουτάρη που τόνισε κάτι πολύ σημαντικό. Είπε χαρακτηριστικά : “Το κρασί αφορά τους κρασάδες, ο οινοτουρισμός είναι ένα συνολικότερο πακέτο το οποίο αν δεν το αγκαλιάσουμε όλοι μαζί θα είναι αποτυχία. Ο οινοτουρισμός αφορά τους κρασάδες, αφορά τους Δημάρχους, αφορά τους εστίατορες, αφορά τους

ξενοδόχους, αφορά όλους”.

Οινοτουρισμός, δηλαδή, δεν είναι μόνο η επίσκεψη σε ένα αμπέλι ή σε μία οινοποιητική μονάδα, είναι και η επίσκεψη σε ένα εστιατόριο ή η φιλοξενία σε ένα ξενοδοχείο στο οποίο, όμως θα σερβίρονται επώνυμοι ελληνικοί οίνοι της περιοχής σε συνδυασμό με εκλεκτά τοπικά προϊόντα. Ο οινοτουρισμός, όπως και όλη η υπόθεση των συνεργειών, χρειάζεται όμως και τη στήριξη της τοπικής αυτοδιοίκησης. Ο Καλλικράτης, προβλέπει μάλιστα ρητά τις δράσεις συνέργειας μεταξύ πρωτογενούς και τριτογενούς τομέα.

Δεν θέλω να σας κουράσω άλλο. Άλλωστε, οι προσκεκλημένοι μας είναι πολλοί και εκλεκτοί και θα μας βοηθήσουν να δούμε το αμοιβαίο όφελος από τη συνεργασία τουρισμού και επώνυμου ελληνικού κρασιού.

Στην προσπάθεια αυτή, ελπίζουμε φυσικά στην υποστήριξη των δύο Υπουργείων Πολιτισμού & Τουρισμού και Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων, αλλά και στην μεταξύ τους συνεργασία. Γιατί οι συνέργειες, προκειμένου να είναι επιτυχημένες, πρέπει να πραγματοποιούνται και σε θεσμικό επίπεδο.